

Arrest

nr. 224 723 van 7 augustus 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. ANDRIEN
Mont St-Martin 22
4000 LIEGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 15 juli 2019 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen tot weigering van de afgifte van een visum van 10 juli 2019 en het verzoekschrift waarbij de verzoekende partij tevens voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid verzoekt tegen genoemde beslissing van 10 juli 2019.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/84 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BRAUN, die loco advocaat A. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

1.1. De Raad wijst op het bepaalde in de eerste zin van artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), dat luidt als volgt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57r § 1, derde lid bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid."

De thans bestreden beslissing betreft een beslissing tot weigering van afgifte van een visum - student, doch verzoeker maakt geen voorwerp uit van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel en evenmin van een vrijheidsberovende maatregel.

Het uiterst dringend karakter bij huidige vordering wordt dan ook niet aangenomen.

1.2. De vaststelling dat niet is voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82 van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

2. Over het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Steunend op voormelde vordering tegen de weigeringsbeslissing van de visumaanvraag verzoekt verzoekende partij in het tweede verzoekschrift de Raad in onderhavige vordering, onder de voorwaarde dat de Raad de beslissing tot weigering visum zou hebben geschorst, te bevelen aan verwerende partij tot afgifte van een visum binnen de 5 dagen vanaf het arrest op straffe van een dwangsom per dag dat aan deze maatregelen geen gevolg gegeven wordt.

De Raad wijst erop dat verzoekende partij zelf voor het bekomen van de voorlopige maatregelen de voorwaarde hanteert dat de initiële vordering gericht tegen de beslissing weigering visum zou hebben geresulteerd in de schorsing van deze beslissing. Uit punt 1. blijkt dat de Raad deze vordering op grond van onontvankelijkheid heeft verworpen. Derhalve wordt de vordering tot het bekomen van voorlopige maatregelen, als accessorium van de vordering tot schorsing, zonder voorwerp.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven augustus tweeduizend negentien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. H. CALIKOGLU,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. CALIKOGLU

M. MILOJKOWIC